

KRUISWOORDE VAN JESUS

Dr. Jean Strydom

Weila-Marie Strydom

INHOUDSOPGAWE

1. Sewe kruiswoorde van Jesus	p. 3
2. Vergifnis	p. 4
3. Genade vir 'n dief	p. 8
4. Daar is u seun...Daar is jou moeder	p. 12
5. Angskreet in die duisternis	p. 16
6. Ek is dors	p. 19
7. Die Oorwinningskreet!	P. 23
8. In die veilige hande van my Vader	p. 26
9. Ten slotte...	p. 30

SEWE KRUISWOORDE VAN JESUS

Om gekruisig te word is sekerlik die vernederendste en pynlikste dood wat daar is. Ek dink nie ons mense wat in die 21 eeu leef kan ooit die volle betekenis en die realiteit van so 'n wrede dood begryp nie.

Die kruis van Jesus vorm die hoeksteen van ons Christelike geloof. Dit is tog wat ons geloof van ander onderskei. Dit is nie iets wat ons self vermag het nie, dit sou in elk geval nie menslik moontlik gewees het nie. Paulus beklemtoon dit in Efesiërs 2:8-10. Sou jy kon sterf aan 'n kruis vir elke sondaar op aarde, terwyl jy eintlik die enigste een is wat nooit sonde gedoen het nie? Haas onmoontlik! Tog het Jesus geen weerstand gebied toe Hy *onskuldig* verhoor, gevonnissen en gekruisig is nie!

Gelukkig kyk ons vandag na 'n leë kruis. Die sogenaamde oorname van die goeie deur die bose, word omgekeer deur die krag en almag van God. Deur die triomf en opstanding van Jesus. Die kruis van Jesus, is God se finale uitspraak oor die karakter en erge gevolge van menslike sonde, wat reeds deur Adam en Eva in werking gestel is, maar ook die wonder en opoffering van God se onvoorwaardelike liefde. Jesus is gekruisig sodat ons deur Sy dood en opstanding 'n persoonlike en intieme verhouding met God kan hê en ons daardeur die krag van so verhouding, in elke fase van ons lewe kan ervaar.

In die Bybelstudie-reeks gaan ons stilstaan by elk van die sewe uitsprake of kruiswoorde van Jesus. Ons gaan kyk na die impak wat Sy woorde in ons lewens het.

Vergifnis

“...Vader, vergeef hulle, want hulle weet nie wat hulle doen nie!”

Lukas 23:34

“When you forgive, you in no way change the past-but you sure do change the future”

Bernard Meltzer

Te midde van onbeskryflike pyn, vernedering en onreg spreek Jesus woorde wat die wêreld stil maak: *“Vader, vergeef hulle, want hulle weet nie wat hulle doen nie.”*

Hierdie woorde kom nie uit 'n plek van gemak nie, maar uit die hart van die kruis. Jesus bid nie vir Homself nie. Hy vra nie dat die pyn moet ophou of dat die skuldiges gestraf moet word nie. Hy tree in as voorbidder vir dié wat Hom seermaak — soldate, godsdiensteleiers, skare en uiteindelik ook vir ons.

Vergifnis is nie hier 'n ontkenning van onreg nie. Die kruis wys hoe ernstig sonde is — dit kos die Seun van God sy lewe. Tog wys die kruis ook hoe radikaal God se genade is. Jesus se gebed onthul die hart van die Vader: 'n hart wat vergewe nog voordat daar berou is, 'n hart wat liefde kies waar haat verwag word.

“Want hulle weet nie wat hulle doen nie.” Hierdie woorde ontbloot die menslike toestand. Blindheid, vrees, mag, groepsdruk en selfbehoud dryf mense tot dade wat vernietig. Jesus sien dieper as die aksies. Hy sien die gebrokenheid agter die sonde. Sy reaksie is nie veroordeling nie, maar ontferming.

Hierdie gebed is nie net 'n beskrywing van wie Jesus is nie — dit is ook 'n uitnodiging aan sy volgelinge. Om te vergewe soos Jesus vergewe, is nie natuurlik nie; dit is bonatuurlik. Dit vra dat ons ons wonde, ons woede en ons reg op wraak in die hande van die Vader plaas. Vergifnis bevry nie net die skuldige nie; dit bevry ook die gevangene van bitterheid — onself.

Aan die kruis word vergifnis nie net verkondig nie; dit word volbring. En elke keer wanneer ons kies om te vergewe, weerspieël ons iets van die hart van Christus in 'n gebroke wêreld.

Notas:

Gebed

Almagtige en vriendelike Here Jesus, soos ek U gereeld vra om my
vriende te seën

vra ek nou dieselfde vir hulle wat nie my vriende is nie. Want U
het ons geleer om vir ons vyande te bid...

As U in my hart die begeerte sou skep om goeie dinge vir my
vyande te vra – gee dit dan vir hulle.

Maar as ek dinge vra wat buite U liefdesplan val, dinge wat ek uit
swakheid, onkunde of wrewel

vir hulle toebid, moenie my gebed verhoor nie!

Here, U is die ware lig; verlig dan hulle duisternis.

U is die waarheid; vergewe hulle leuens.

U is die lewe; rig hulle op, uit die geestelike dood.

U is die woord wat mens geword het; gee die lewe terug aan hulle
leë leuens...

Ek is 'n slaaf van sonde, Here, en as ek bid om U vergifnis vir
myself,

dan moet ek dit ook vra vir hulle, my medeslawe.

Bring ons tot versoening met U, en met mekaar.

Amen

Anselmus (11 de eeu)

Besprekingsvrae:

1. Dink jy as jy aan die kruis gehang het sou jy dieselfde woorde as Jesus kon uiter, selfs al was jy onskuldig?
2. Wanneer Jesus bid, “vergeef hulle”, wat dink jy bedoel Hy regtig daarmee?
3. Watter sin het dit gehad dat Jesus gebid het vir mense vir wie Sy verlossingswerk in elk geval nie waarde het nie?
4. Waarom dink jy kies Jesus om vir vergifnis te bid, juis op die oomblik van sy grootste lyding?
5. Wat openbaar hierdie woorde oor God se karakter en sy houding teenoor sonde en sondaars?
6. Wat beteken dit prakties dat mense “*nie weet wat hulle doen nie*”? Hoe help dit ons om anders na mense se optrede te kyk?
7. Wie sukkel jy tans om te vergewe, en hoekom is dit vir jou moeilik?
8. Wat is die verskil tussen vergifnis en om onreg goed te keur?
9. Hoe kan Jesus se voorbeeld jou help om 'n volgende stap in vergifnis te neem?
10. Wat dink jy is die implikasie van Jesus se woorde vir ons vandag?
11. Watter raad kan jy vir iemand gee wat sukkel met vergifnis?

Genade vir 'n dief!

**“...Ek verseker jou: Vandag sal jy saam met My in die paradys wees”
Luk. 23:43**

“The hardest of all is learning to be a well of affection, and not a fountain. To show them we love them not when we feel like it, but when they do.”

Nan Fairbrother

Jesus hang aan die kruis. Sy asem is kort. Sy liggaam stukkend. Rondom Hom is spot, pyn en verwerping. Langs Hom hang 'n man wat niks meer het om aan vas te hou nie — geen goeie daade om voor te wys nie, geen toekomsplanne nie, geen tyd om dinge reg te maak nie.

En tog, in daardie laaste oomblikke, draai hierdie misdadiger sy hart na Jesus en sê: *“Jesus, dink aan my wanneer U in u koninkryk kom.”*

Wat hy ontvang, is meer as wat hy kon waag om te hoop. Jesus antwoord nie met oordeel nie. Nie met 'n lesing nie. Nie met “jy is te laat” nie. Hy sê: *“Vandag sal jy saam met My in die Paradys wees.”*

Jesus sê nie: *eendag* nie. Nie: *as jy eers beter is* nie. Nie: *ná genoeg boetedoening* nie. Hy sê: *vandag*.

Genade is nie uitgestel tot wanneer ons onself bewys het nie. Dit breek deur in die hede — selfs in ons donkerste uur. Selfs aan 'n kruis. Selfs wanneer alles verlore lyk. God se redding is altyd nou.

Die woorde “Saam met My”, impliseer iets van 'n verhouding. Let op wat Jesus belowe: nie net 'n plek nie, maar Sy teenwoordigheid.

Die paradys is nie eerstens 'n bestemming nie — dit is om by Jesus te wees. Waar Hy is, is daar lewe. Waar Hy is, is daar vrede. Waar Hy is, is daar hoop — selfs in die aangesig van die dood. Die man aan die kruis ontvang nie 'n verduideliking nie, maar 'n verhouding.

Jesus sê ook vir hom dat hy saam met Hom in die Paradys sal wees.

Paradys beteken: herstel, vrede, heelheid. Die man se liggaam sou sterf, maar sy toekoms was veilig in Christus. Wat mense as die einde sien, noem Jesus 'n nuwe begin. Hierdie woorde is 'n belofte vir elkeen van ons: geen sonde te groot nie, geen lewe te gebroke nie, geen oomblik te laat nie.

Miskien voel jy soos daardie man — magteloos, skuldig, vasgevang in jou eie kruis. Jesus se woorde geld ook vir jou: Vandag. Saam met My. In My vrede. Jy hoef nie alles reg te hê nie. Jy hoef net jou hart na Hom toe te draai. En Hy antwoord met genade.

Notas:

Gebed

Almagtige en Genadige Vader,
ek wil vandag kom dankie sê.

Dankie dat U altyd naby is,
dankie dat U altyd vergewe ten spyte van
wie ek is...was, doen...gedoen het.

Dankie dat U my vryspreek onvoorwaardelik en volkome.
Vader ek kom bid vandag, maak my geloof sterk en standvastig
diep en stewig geanker.

Help my om elke dag te onthou, hoe duur die prys was, wat U vir
my betaal het...

Al is my dae hier op aarde beperk help my om die meeste daarvan
te maak.

Ek bely vandag...nou, opnuut
U is waarlik die Seun van God, wat vir my en elke mens op aarde
aan 'n kruishout kom sterf het!

Dankie dat U my...ons, so lief gehad het....

Amen

(Weila-Marie Strydom)

Besprekingsvrae:

1. Jesus begin die tweede kruiswoord met 'n sterk uitdrukking: “Ek verseker jou.” In die Griekse teks word dit vertaal met die woordjie “amen.” Wat volgens jou lê opgesluit in hierdie uitdrukking van Jesus? Hoekom stel Hy dit so sterk?
2. Watter waarborg het ons dat as ons in Christus glo, ons ook hemel toe sal gaan?
3. Wat is die verskil tussen die twee misdadigers se reaksie op Jesus?
4. Waarom dink jy vra die misdadiger net: “Dink aan my,” en nie iets groters nie?
5. Wat openbaar Jesus se antwoord oor redding deur genade?
6. Wat sê hierdie teks oor berou en geloof, selfs laat in 'n mens se lewe?
7. Hoe verstaan jy “Paradys” in die lig van Jesus se woorde hier?
8. Hoe laat dit jou voel as jy agterkom dat Jesus eintlik veel meer vir die misdadiger gegee het as wat hy gevra of verwag het hy sal ontvang?
9. Hoe help hierdie teks jou om God se hart vir verlore mense beter te verstaan?
10. Wat leer hierdie gebeurtenis jou oor hoop in jou laaste of moeilikste oomblikke?
11. Hoe kan jy hierdie boodskap van genade met iemand anders deel?

Daar is u seun...Daar is jou moeder

“...Daar is u seun...Daar is jou moeder...”

Joh. 19:26-27

“A mother’s love is patient and forgiving when all others are forsaking, it never fails or falters, even though the heart is breaking”

Helen Rice

Terwyl Jesus aan die kruis hang—in uiterste pyn en vernedering—doen Hy iets diep menslik én diep goddelik. Hy kyk na sy moeder Maria en na die dissipel vir wie Hy lief was, en sê: *“Daar is jou seun...daar is jou moeder.”* Selfs in sy laaste oomblikke dink Jesus nie net aan sy eie lyding nie, maar aan verhoudings, sorg en verbondenheid.

Hier wys Jesus vir ons dat liefde nie ophou wanneer dit moeilik raak nie. Die kruis is nie net ’n plek van versoening met God nie, maar ook ’n plek waar ’n nuwe familie gebore word. In Christus word ons aan mekaar gegee—ons word geroep om mekaar se laste te dra, om vir mekaar tuiste te wees. Jesus leer ons dat geloof nie net oor persoonlike redding gaan nie, maar oor verantwoordelikheid vir ander.

Hier, aan die kruis, word die kerk gebore: ’n gemeenskap waar mense vir mekaar sorg soos familie—nie omdat ons perfek is nie, maar omdat Jesus ons aan mekaar toevertrou het.

Hierdie woorde van Jesus strek verder as blote versorging van een persoon aan 'n ander. As ons mooi daaroor nadink was dit ook die “geboorte van die familie van Christus” Jesus het dit duidelik gemaak tydens sy aardse bediening dat diegene wat in God glo almal broers en susters is. Almal wat in God glo vorm deel van hierdie familie en is broers en susters, vaders en moeders van mekaar. Ons is tot vandag toe verbind aan mekaar deur die woorde wat aan die voet van die kruis aangehoor en toegepas is. Selfs vandag nog moet ons as gelowiges na mekaar omsien en funksioneer ons as die liggaam van Christus. Ons is geestelik as familie verbind. Kerk-wees is om werklik 'n gemeenskap van gelowiges te wees. Jesus vra dit van ons om liefde teenoor ander uit te leef.

Notas:

Gebed

My hemelse en Ewige Vader, dankie dat U my die kosbare lewenslig laat aanskou het. Dankie dat U my die voorreg gee, om te kan leef, om te kan wees.

Vader, dankie vir so baie broers en susters in die geloof. Dankie dat ons op mekaar kan vertrou en mekaar kan ondersteun.

Help my Vader om altyd beskikbaar te wees, wanneer U my roep. Om altyd bereid te wees, om U goeie werk hier op aarde voort te sit.

Dankie dat U in my glo en, vir U belofte om die goeie werk wat u reeds in my begin het. End uit te sien.

Ek gee myself vir U vandag en elke dag wat ek op aarde oor het.

Vorm my en maak my na U wil. In Jesus naam...

Amen

(Weila-Marie Strydom)

Besprekingsvrae:

1. Wat sê dit vir jou dat Jesus, in sy lyding, nog omgee vir ander se welstand?
2. Wie het God moontlik aan jou toevertrou vir geestelike of praktiese versorging?
3. Hoe lyk dit prakties om ander as “familie in Christus” te behandel?
4. Is daar verhoudings in jou lewe waar jy geroep word tot groter verantwoordelikheid of versoening?
5. Hoe kan jou geloof sigbaar word deur sorg en liefde vir ander?
6. Jesus het tyd aan die kruis gemaak vir sy moeder. Dink jy mense maak vandag tyd vir mekaar ten spyte van omstandighede?
7. Watter eienskappe moes by Johannes teenwoordig wees sodat Jesus hom uitkies bo die ander dissipels om vir Maria te sorg.
8. Hierdie woorde was “*die geboorte van die familie van Christus.*” Gesels bietjie hieroor.

ANGSKREET IN DIE DUISTERNIS...

“...my God, my God, waarom het U my verlaat?”

Matt. 27:46

“If you are not as close to God as you used to be, who moved?” Onbekend

Teen die agtergrond van die kruis hoor ons een van die mees aangrypende woorde wat ooit uitgespreek is. Jesus, die Seun van God, roep uit: *“My God, my God, waarom het U My verlaat?”* Dit is 'n rou, eerlike kreet uit die diepte van lyding. Hier staan Jesus nie bo die menslike ervaring nie, maar daarin. Hy voel die gewig van pyn, verwerping en verlatenheid – presies dit wat soveel mense in hul eie lewe ken.

Hierdie woorde is nie 'n teken van ongeloof nie, maar van diepe vertroue. Jesus roep nie *“God”* in die algemeen nie, maar *“My God.”* Selfs in die oomblik waar alles verlore lyk, bly die verhouding staan. Deur Psalm 22 aan te haal, verbind Jesus sy lyding aan die verhaal van Israel se geloof – 'n psalm wat begin met 'n klaagroep, maar eindig in lof en hoop. Wat soos totale verlating klink, word uiteindelik 'n pad na verlossing.

Aan die kruis dra Jesus die volle realiteit van menslike gebrokenheid en sonde. Hy tree in die plek waar ons soms staan: waar gebede onbeantwoord voel, waar God stil lyk. Juis dáár bring Hy versoening. Die kruis leer ons dat God nie afwesig is in ons lyding nie – Hy het dit self betree. Wanneer ons roep *“waarom?”*, weet ons dat Jesus hierdie vraag reeds namens ons geroep het.

My redding

Donker is my hart vanaand
Geen lig, geen liefde, geen lewe Is daar nog hoop? Bid ek...
Is daar tog genade? Smeek ek...

Suutjies trap
Versigtig
Stadig
Beplan elke tree, elke besluit
Want een verkeerde afdraai En my hart se vlammetjie Doof vir
ewig uit....

Meteens verskyn 'n Lig...welkom
Maak U tuis hier in my duisternis
Opeens mars ek vooruit
Sonder berou
My pad lê wyd en uitgestrek SY liefde, SY lig, in my lewe

Daar is tog hoop! Juig ek..... daar was nog altyd genade! Jubel
ek.... Ek het gesoek en tog is ek gevind
My lewe, my hart, my liefde gee ek Want die een laaste afdraai
Laat my vlam brand, hoog en sterk
Dankie God my Vader
Vir hierdie Wonderwerk...

(Weila-Marie Strydom)

Besprekingsvrae:

1. Gesels oor die volgende aanhaling: *"If you are not as close to God as you used to be, who moved?"*
2. Was daar dalk 'n tyd in jou lewe wat jy verlate gevoel het? Deel dit met die groep.
3. Wat dink jy was alles opgesluit in Jesus se vraag?
4. Dink jy Jesus het geweet Hy sou so voel aan die kruis?
5. Hoekom het God sy teenwoordigheid weggeneem juis in Jesus se donkerste oomblik?
6. Gesels oor die volgende aanhaling: *"sometimes a shadow, dark and cold, lays like a mist across the road. But be encouraged by the sight – where there's a shadow... there's a light!"*
7. Wat dink jy het deur Jesus se gedagtes gegaan toe Hy verlatenheid ervaar het?
8. Hoe help Psalm 22 jou om te sien dat klaag en hoop saam kan bestaan?
9. Wanneer jy self tye van God se "stilte" ervaar, hoe beïnvloed hierdie kruiswoord jou geloof?
10. Was die verlatenheid wat Jesus ervaar het, bloot net 'n emosie of dink jy God het Hom fisies verlaat?
11. Waarom het God vir Jesus verlaat? (Jes. 53:4-5)
12. Watter voordeel het die feit dat Jesus verlate gevoel het vir ons?
13. Kan ons deur God verlaat word? (Vgl. Rom. 8:31vv)

Ek is dors

“...Ek is dors”

Joh.19:28

“Our lives are the only meaningful expression of what we believe and in whom we believe. And the only real wealth for any of us, lies in our faith”

Gordon B Hinckley

Aan die kruis hoor ons een van die mees menslike woorde wat Jesus ooit uitgespreek het: **“Ek is dors.”** Dit is 'n eenvoudige sin, maar gelaai met diep betekenis.

Op 'n fisiese vlak herinner hierdie woorde ons daaraan dat Jesus werklik mens was. Ná ure van pyn, bloedverlies en verwerping, brand die dors in Sy liggaam. Die Seun van God ervaar die volle broosheid van menswees. Hy staan nie ver bo ons lyding nie – Hy stap dit deur.

Maar hierdie dors is meer as net liggaamlik. Dit is ook 'n **geestelike en profetiese dors**. Johannes sê dat Jesus dit sê “sodat die Skrif vervul kon word” (vgl. Psalm 69:22). Die kruis is nie 'n ongeluk nie; dit is God se reddingsplan wat tot in die fynste detail vervul word.

Tog is daar nog 'n dieper laag. Jesus, wat vroeër gesê het: “As iemand dors het, laat hom na My toe kom en drink” (Joh. 7:37), staan nou self dors. Hy wat lewende water gee, ervaar leegheid, sodat ons nooit geestelik dors hoef te bly nie. Sy dors word die prys vir ons vervulling.

In hierdie oomblik sien ons 'n omruiling: Jesus neem ons droogte, ons verlange, ons geestelike leegheid op Homself, sodat ons die volheid van God se genade kan ontvang. Aan die kruis word Hy dors, sodat ons kan drink uit die fontein van die lewe.

“Ek is dors” is dus nie 'n teken van swakheid nie, maar van **liefde**. Dit is die roep van 'n Verlosser wat bereid is om alles te gee, selfs Sy laaste krag, sodat ons lewe kan hê – en dit in oorvloed.

Notas:

Gebed

Ons liefdevolle en vrygewige Vader.
Soos ek en elke lewende kreatuur op aarde
smag na water,
so smag ek ook na U, my God.
Na U lewende water, water wat verlossing bring,
water wat vertroosting bring,
water wat vergifnis bring.

Ek dors na U o God, elke dag van my lewe.
Ek dors na die water wat net U kan gee.
Dankie vir U Seun en Sy ware menswees.
Dankie dat Hy verstaan hoe ek en elke mens op aarde voel, omdat
Hy self, elke menslike behoefte ervaar het.

Dankie dat U so in oorvloed gee.
Gee sonder enige eise of voorwaardes.
Maak my asseblief 'n fontein vir U Heer.
'n Fontein wat vir die mense om my ook 'n bron van U lewende
water is..

Amen.

(Weila-Marie Strydom)

Besprekingsvrae:

1. Bespreek hierdie aanhaling: *“Our lives are the only meaningful expression of what we believe and in whom we believe. And the only real wealth for any of us, lies in our faith”*
2. Jesus se woorde, “Ek is dors” is baie intens. Dit spreek ook iets van Sy werklike lyding. Watter invloed het die kruisiging en meer spesifiek hierdie woorde van Jesus op jou lewe?
3. Wat het Hy deur hierdie kruiswoord aan ons verkondig? (Vgl. Jes. 53:4a; Joh. 4:13-14; Op. 22:17)
4. Dink jy die dors wat Jesus gehad het verskil van die dors wat ons het?
5. Noem voorbeelde van hoe ons ons eie dors kan les en hoe ons ander kan help om hulle dors te les. (vgl. Joh. 4:10, 13-14 en Ef. 5:18-20)
6. Wat dink jy is die oorsaak dat “strome lewende water” nie uit ons binneste vloei (Joh. 7:38) om ander se dors te les nie?
7. Lees en bespreek Jes. 55:1-3.
8. In watter opsig sal Joh. 15:1-8 en Joh. 17:16-19 ons help om nie geestelik te verdroog nie?
9. Op watter maniere ervaar mense vandag “dors” – fisies, emosioneel of geestelik?
10. Hoe help dit jou om te weet dat Jesus self dors geword het om jou dors te verstaan?

Die Oorwinningskreet!

“...Dit is volbring” Joh.19:30

“Yesterday is history. Tomorrow is a mystery. And today? Today is a gift that’s why they call it the present” Onbekend

“The fear of death follows from the fear of live. A man who lives fully is prepared to die at any time” Mark Twain

Toe Jesus aan die kruis uitroep: *“Dit is volbring,”* was dit nie ’n sug van nederlaag nie, maar ’n verklaring van oorwinning. Die Griekse woord *tetelestai* beteken: *dit is volledig betaal, klaar gemaak, tot die einde gebring.* Wat God deur die eeue belowe het, wat die profete voorspel het, en wat die wet vereis het, het in daardie oomblik tot vervulling gekom.

Jesus se woorde herinner ons daaraan dat die kruis nie ’n ongeluk in God se plan was nie, maar die hart daarvan. Sonde se skuld is gedra, die skeiding tussen God en mens is oorbrug, en die mag van dood en duisternis is gebreek. Daar is niks wat ons kan byvoeg tot Christus se werk nie—genade kan nie verdien word nie, net ontvang word.

“Dit is volbring” beteken ook rus. Ons hoef nie langer te leef uit ’n plek van selfregverdiging of vrees nie. In Christus is daar vergifnis, vryheid en nuwe lewe. Dit roep ons om te leef vanuit dankbaarheid, nie skuld nie; uit gehoorsaamheid, nie uit dwang nie. Die kruis verklaar: God se liefde het die laaste woord.

Mag hierdie woorde ons nooit om ons laste neer te lê, ons vertrou op Christus alleen te plaas, en met vrymoedigheid te leef as mense vir wie die prys reeds betaal is.

Gebed

Liefdevolle en Getroue Vader as ek vandag vir iets mag vra,
dan sou dit manmoed en gehoorsaamheid wees.

Dieselfde manmoed en gehoorsaamheid, wat ek in U Here, aan
die kruis gesien het!

Jesus, dankie dat ek deur U, ons Vader kon sien,
kan ervaar en kan aanbid.

Dankie vir ons geskenk, wat u so onselfsugtig
aan elke sondaar bring.

Maak my liggaam, my siel en my gees, ontvanklik vir U seën.
En maak my U instrument, wat U vrede, U geduld en U genade
op hierdie barre aarde laat reën.

Amen

(Weila-Marie Strydom)

Besprekingsvrae:

1. Wat beteken die woordjie “volbring” vir jou?
2. Hoe help hierdie woorde jou om anders na skuld, skaamte en vergifnis te kyk?
3. Waar probeer jy dalk nog om God se aanvaarding te “verdien” in plaas daarvan om dit te ontvang?
4. Dink jy die kreet was ook ‘n kreet van verligting van Jesus se kant af, want Hy was immers volledig mens gewees?
5. Hoe sou jy hierdie kruiswoord van Jesus kon gebruik om iemand te help wat nog in die wurggreep van sy eie sondigheid vasgevang is?
6. Lewe jy so, dat jy ook as jou lewe nou tot ‘n einde sou kom kan sê: “Dit is volbring”.
7. Hoe bring die voltooide werk van Christus rus in jou daaglikse lewe?
8. Wat verander in jou manier van leef wanneer jy besef dat die oorwinning reeds behaal is?

In die veilige hande van my Vader!

“...Vader, in u hande gee Ek my gees oor.”

Luk.23:46

“I would rather walk with God in the dark, than go alone in the light”

Mary Gardiner Brainard

Met sy laaste woorde aan die kruis bid Jesus nie 'n kreet van wanhoop nie, maar 'n gebed van vertroue: “Vader, in U hande gee Ek my gees oor.”

Hierdie woorde is nie nuut nie. Jesus haal Psalm 31:6 aan – 'n gebed wat Joodse kinders saans gebid het voordat hulle gaan slaap. In die uur van uiterste pyn, verwerping en lyding, kies Jesus om Homself volledig aan die Vader toe te vertrou. Die kruis word 'n plek van oorgawe, nie nederlaag nie.

Jesus noem God weer “Vader”. Ná die donker roep “My God, my God, waarom het U My verlaat?”, hoor ons hier die herstel van intimiteit. Al voel alles verlore, bly die verhouding staan. Selfs in die dood hou Jesus vas aan die Vader se hande.

Hierdie oorgawe is nie passief nie. Jesus se lewe is nie van Hom afgeneem nie – Hy gee dit. Sy laaste asem is 'n daad van geloof. Hy plaas sy gees, sy lewe, sy toekoms, sy alles, in die Vader se hande. Die hande wat die wêreld geskep het, word nou die hande waarin die Verlosser rus.

Vir ons word hierdie woorde 'n uitnodiging. Ons leef dikwels met geklemde hande – vas aan beheer, sekerheid, antwoorde en planne. Jesus wys 'n ander

weg: om los te laat, om te vertrou, om onself oor te gee, selfs wanneer ons nie verstaan nie.

Om te sê: “In U hande gee ek my gees oor” is nie net iets vir ons sterwensuur nie. Dit is ’n daaglikse gebed. Elke keer wanneer ons bang is, moeg is, onseker is, of nie meer die krag het nie, kan ons onself weer in God se hande plaas – en weet: dit is veilige hande.

Notas:

Gebed

Aan my hemelse Vader,

Aan die Seun Jesus Christus En aan die Heilige Gees.

Wat 'n voorreg, om U te ken!

Wat 'n gawe, om deel te wees van hierdie familie!

Wat 'n seën, om deel te hê aan U groot genade! Wat 'n vooruitsig,
om eendag permanent In u arms te wees....

Dankie dat U altyd daar is, as ek roep.

Vergewe my, as ek soms dink dat U nie luister nie. Vergewe my
ongeduld, as U nie altyd gou genoeg na my sin, antwoord nie. Ek
weet, U weet beter...

Vergewe my as ek dit soms vergeet.

Dankie dat ek my lewe in U hande kan gee. Dankie dat U my nooit
in die steek laat nie.

Dankie dat ek nie self my lewensbootjie deur die storms van die
lewe, hoof te stuur nie.

Dankie dat die dood nie die einde van my reis is nie,
maar die begin van my lewe.

My nuwe lewe, in U, deur U, en tot eer van U...

Amen

(Weila-Marie Strydom)

Besprekingsvrae:

1. Bespreek die aanhaling: *"I would rather walk with God in the dark, than go alone in the light"*
2. Hoekom dink jy praat Jesus hier van Vader en nie van God nie?
3. Watter vrede bied hierdie kruiswoord vir jou?
4. Waarom kan ek en jy veilig voel in God se hande?
5. Hoe het Jesus sy eenheid met God die Vader beskryf volgens hierdie gedeeltes: Joh. 10:38; 14:10-11; 17:20-21?
6. Wat was so belangrik daaromtrent dat Jesus met God verenig moes word?
7. Wanneer ervaar jy die grootste gevoel van eenheid met Jesus?
8. Wat is, volgens Joh. 17:20-26, die gevolg van hierdie eenheid?
9. Hoe moet ons tydens ons aardse lewe na ons liggaam en gees omsien?
10. Wat gebeur as 'n mens sterf en wat het gebeur volgens die Bybel toe Jesus gesterf het?
11. Volgens hierdie laaste kruiswoord is elke gelowige veronderstel om nie die dood te vrees nie. Hoekom?
12. Hoe sou jy iemand troos wat bang is vir die dood? (Vgl. Ps. 23 en 2 Kor. 4:16-5:10)
13. Deel die hoofgedagtes van die sewe kruiswoorde met mekaar en sê wat jou die meeste getref het van die reeks.

Ten slotte...

Hoe kan ek nie anders as om vandag verwonderd en baie dankbaar voor God te staan nie. Hy het Sy Seun se lewe gegee vir my en jou. Ons vryheid is gekoop en ten volle betaal. Watter ongelooflike skat het ons nie in die Bybel nie?

Dis vanuit die Woord van God dat ek die voorreg het om Jesus se laaste woorde aan die kruis, te kan lees. Kom ons kyk vir oulaas na die sewe skatte wat ons ontdek het hierdie laaste paar weke:

1. Vergewe elkeen wat my te na kom, onvoorwaardelik, al word ek nie daarvoor gevra nie.
 - “Vader vergeef hulle want hulle weet nie wat hulle doen nie.”
2. Help en bemoedig ander wat deur soortgelyke hartseer, trauma, en moeilike tye gaan, as wat ek al moes deurmaak.
 - “Ek verseker jou: Vandag sal jy saam met my in die paradys wees”
3. Wees ten alle tye bereid om na die wat naaste aan my is en die wat nie so na aan my is nie, om te sien. Terwyl ek nog kan....
 - “Daar is U seun...Daar is jou moeder.”
4. Rig eerder jou moeilikste vrae aan God, as aan jou medemens.
 - “My God, My God waarom het U my verlaat?”

5. Wees menslik en eerlik genoeg om jou feilbaarheid en behoeftes te erken.
 - “Ek is dors.”
6. Wees verseker daar is vir alles ‘n doel en dat alles wel tot ‘n einde kom.
 - “Dit is volbring”
7. En ten slotte: erken jou menslike swakheid, gee jou hart en gees aan die Vader en geniet die wete dat jy veilig is in Sy arms!
 - “Vader in U hande gee ek my gees oor.”

Ek sluit af met hierdie gedig geskryf deur Neels Jackson

Kruiswoorde

Sewe keer het Hy gepraat.

Een maal oor eie nood: “Ek het dors.”

Drie maal besorg, versorgend teenoor ander:

’n ma en ’n jong man,
nog een wat aan ’n kruis hang,
dié wat nie verstaan wat hulle doen nie.

Toe, uit die diepste denkbare donker:

“My God, my God, waarom het U my verlaat?”

’n Slotsom: “Dit is volbring.”

Met ’n laaste asem teenoor die Een

wat Hom nooit verlaat het nie:

“Vader, in u hande gee Ek my gees oor.”

- Neels Jackson